

8 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΣΩΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

Υπόθεση Αρ. 1054/90).

5 Οι περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσauξήσεων) Κανονισμοί του 1990 (Κ.Δ.Π. 143/90) — Κανονισμοί 12 και 13 — Ερμηνεία — Ανάλυση — Πόρισμα υπέρ της διαφυλάξεως κεκτημένων δικαιωμάτων και η συνακόλουθη ακυρότητα της κριθείσης περιπτώσεως.

10 Με την προσφυγή τους οι αιτήτριες ζήτησαν την ακύρωση της αποφάσεως των καθ' ων η αίτηση να μην συνυπολογίσουν την προϋπηρεσία των αιτητριών για σκοπούς καθορισμού των προσauξήσεων ή του μισθού τους. Οι αιτήτριες ήσαν φιλόλογοι που, πριν την κατάταξή τους στη μέση εκπαίδευση, είχαν εργαστεί σε Παιδοκομικούς Σταθμούς, σε δημοτικά σχολεία κ.τ.λ.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 1. Οι πρόνοιες των κρίσιμων Κανονισμών 12 και 13 της Κ.Δ.Π. 143/90 μπορούν εύλογα να ερμηνευτούν κατά τρόπο που να μην συγκρούονται μεταξύ τους. Οι κανονισμοί, οι διοικητικές οδηγίες και η υφιστάμενη τακτική που αναφέρονται στον Κανονισμό 12 είχαν γενική εφαρμογή και μαζί καθόριζαν το πλαίσιο του τότε ισχύοντος δικαίου αναφορικά με θέματα όπως είναι η προϋπηρεσία και οι
25 προσauξήσεις των εκπαιδευτικών λειτουργιών. Σκοπός του

- Κανονισμού 12 ήταν να θέσει τέρμα εις την μέχρι τότε προσέγγιση των θεμάτων αυτών και να καθορίσει μελλοντικά νέα προσέγγιση, σύμφωνη με τις πρόνοιες των Κανονισμών του 1990. Η φράση "διοικητικές πράξεις", μέσα στο κείμενο του Κανονισμού 12, θα πρέπει να ερμηνευτεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και η ερμηνεία της να περιοριστεί σε πράξεις άλλες από τις ατομικές διοικητικές πράξεις που είχαν ήδη αποφασιστεί και καθορίσει δικαιώματα προς όφελος των εκπαιδευτικών λειτουργιών που αφορούσαν και των οποίων η ισχύς ρητά διαφυλάσσεται με τον Κανονισμό 13, που ακολουθεί αμέσως μετά τον Κανονισμό 12. Η διασφάλιση του κύρους και, επομένως, της ισχύος των αποφάσεων ή των πράξεων που εκδόθηκαν ή έγιναν πριν την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών του 1990, που επήλθε με την πρόνοια του Κανονισμού 13, αφορά το μέλλον, ώστε όσοι απέκτησαν μέσω αυτών δικαιώματα, να εξακολουθήσουν να τα απολαμβάνουν και μετά την έναρξη της ισχύος των νέων Κανονισμών.
2. Μοναδικός σκοπός της επιφύλαξης που περιέχεται στον Κανονισμό 12 δεν είναι η αποφυγή της υποχρέωσης, που άλλως πως θα είχαν οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί, κάτω από τον Κανονισμό 12, να επιστρέψουν στη Δημοκρατία τα ποσά των προσαυξήσεων που είχαν λάβει στο παρελθόν, ως αποτέλεσμα διοικητικών αποφάσεων, με τις οποίες δεν αναγνωρίζεται πλέον για σκοπούς προσαυξήσεων κάτω από τους νέους Κανονισμούς του 1990.
- Τα οποιαδήποτε δικαιώματα των αιτητριών, αναφορικά με προσαυξήσεις στον μισθό τους λόγω της προϋπηρεσίας τους στους Παιδοκομικούς σταθμούς, η οποία τους έχει αναγνωριστεί πριν την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών του 1990, καλύπτονται από την επιφύλαξη του Κανονισμού 13 και διασφαλίζονται για το μέλλον. Οι διατάξεις των Κανονισμών του 1990 δεν επηρεάζουν τα ήδη κερτημένα δικαιώματα των αιτητριών επί του προκειμένου.
3. Η Επιτροπή έχει παρερμηνεύσει τις πρόνοιες των Κανονισμών του 1990 και κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης έχει ενεργήσει κάτω από πλάνη αναφορικά με το δίκαιο που όφειλε να εφαρμόσει κατά τον καθορισμό των δικαιωμάτων των αιτητριών. Η επίδικη απόφαση πάσχει ως εκ του λόγου αυτού και θα πρέπει να

ακυρωθεί. Πλάνη ως προς το Νόμο οδηγεί πάντοτε σε ακύρωση: *Liveri v. Republic*.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £100 έξοδα.

5

Αναφερόμενη Υπόθεση:

Liveri v. Republic (1981) 3 C.L.R. 398.

10 Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία οι αιτήτριες προσβάλλουν την απόφαση της καθ' ης η αίτηση επιτροπής με την οποία αγνόησαν και/ή δεν συνυπολόγισαν την προϋπηρεσία τους για σκοπούς καθορισμού των προσαυξήσεων ή του μισθού τους.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τις αιτήτριες.

20 *Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

25 **ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.:** Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τους αυτή οι Αιτήτριες ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:

30 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η επιστολή 19.10.90 με την οποία ο καθ' ου η αίτηση αποφάσισε, αντίθετα στο Νόμο και στους κανονισμούς, να αγνοήσει και/ή να μην συνυπολογίσει την προϋπηρεσία των αιτητριών για σκοπούς καθορισμού των προσαυξήσεων ή του μισθού τους είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

35

Η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η "Επιτροπή"), που κοινοποιήθηκε στις Αιτήτριες μέσω του δικηγόρου τους με την εν λόγω επιστολή ημερομηνίας 19/10/1990 και η 40 οποία προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, λήφθηκε από την Επιτροπή στις 17/10/1990, έχει δε ως εξής:

"(α) με βάση τις διατάξεις των περί Εκπαιδευτικών

Λειτουργιών (καθορισμός αναγνωρισμένης υπηρεσίας για σκοπούς διορισμού, προαγωγής και προσαυξήσεων) Κανονισμών του 1990 (ΚΔΠ 143/90), αναγνωρισμένη υπηρεσία ή προϋπηρεσία είναι η υπηρεσία σε σχολεία (όπως καθορίζονται στον Κανονισμό 3(1)). Σύμφωνα με τον Κανονισμό 2(1) 'σχολείο' σημαίνει δημόσιο ή ιδιωτικό σχολείο εγγεγραμμένο ως τέτοιο και περιλαμβάνει νηπιαγωγείο που είναι εγγεγραμμένο ως τέτοιο, αλλά δεν περιλαμβάνει ινστιτούτο ή φροντιστήριο ή επιμορφωτικό κέντρο. Ως εκ τούτου, η υπηρεσία των πιο πάνω καθηγητριών σε παιδοκομικούς σταθμούς δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για σκοπούς προσαυξήσεων, εφόσον δεν είναι υπηρεσία σε 'σχολείο',

(β) ο από 1/9/90 διορισμός τους πάνω σε έκτακτη βάση αποτελεί νέο διορισμό και ως εκ τούτου εφαρμόζονται οι διατάξεις των πιο πάνω Κανονισμών."

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής:

Οι Αιτήτριες είναι φιλόλογοι και μετά την αποφοίτησή τους εργάστηκαν αρχικά σε Παιδοκομικούς Σταθμούς για πέντε περίπου χρόνια. Αργότερα οι Αιτήτριες εργάστηκαν με συμβάσεις ως δασκάλες σε δημοτικά σχολεία. Ακολούθως προσλήφθηκαν πάνω σε έκτακτη βάση για τη διδασκαλία του μαθήματος των φιλολογικών σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης, η Αιτήτρια αρ.1 από 10/10/1987 μέχρι 31/12/1987, η Αιτήτρια αρ.2 από 7/1/1989 μέχρι 28/2/1989 και η Αιτήτρια αρ. 3 από 19/10/1987 μέχρι 31/12/1987. Στη συνέχεια η περίοδος απασχόλησης των Αιτητριών παρατεινόταν μέχρι 15/7/1990, στην περίπτωση της Αιτήτριας αρ. 1, και μέχρι 31/7/1990 στην περίπτωση των Αιτητριών αρ. 2 και 3.

Στο μεταξύ η υπηρεσία των Αιτητριών στους Παιδοκομικούς σταθμούς αναγνωρίστηκε από την Επιτροπή ως εκπαιδευτική υπηρεσία για σκοπούς προσαυξήσεων και τους καταβάλλονταν οι ανάλογες προσαυξήσεις. Όλα αυτά έγιναν σύμφωνα με το τότε ισχύον δίκαιο και/ή πρακτική και πριν τις 15/6/1990 που δημοσιεύθηκαν οι περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών

(Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσαυξήσεων) Κανονισμοί του 1990 (ΚΔΠ 143/90), στο περιεχόμενο των οποίων θα αναφερθώ αργότερα.

5

Ακολούθως, στην Αιτήτρια αρ. 1 προσφέρθηκε νέος διορισμός πάνω σε έκτακτη βάση από 12/9/1990 μέχρι 28/2/1991 και στις άλλες δύο Αιτήτριες από 1/9/1990 μέχρι 28/2/1991. Οι μισθοί που προσφέρθηκαν στις 10 Αιτήτριες με τους διορισμούς αυτούς ήταν μικρότεροι από τους προηγούμενους. Οι Αιτήτριες αποδέχτηκαν τους διορισμούς, αλλά με επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους αναφορικά με τη μισθοδοσία τους.

15

Στις 26/9/1990 οι Αιτήτριες απηύθυναν επιστολή στον Υπουργό Παιδείας ζητώντας την παρέμβασή του για αποκατάσταση των κεκτημένων δικαιωμάτων τους στον τομέα των προσαυξήσεων πάνω στο μισθό τους. Παράλληλα, ο δικηγόρος των Αιτητριών απηύθυνε στον

20

Πρόεδρο της Επιτροπής επιστολή, ημερομηνίας 4/10/1990, ζητώντας ορθή και νόμιμη μισθοδοτική μεταχείριση των Αιτητριών, σύμφωνα με την αναγνωρισμένη από την Επιτροπή προϋπηρεσία τους και των προσαυξήσεων που τους είχαν καταβληθεί στο παρελθόν. Είναι σε απάντηση

25

αυτής της επιστολής που η Επιτροπή απέστειλε τη δική της επιστολή, ημερομηνίας 19/10/1990, με την οποία κοινοποίησε στις Αιτήτριες την απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής που καταχωρήθηκε στις 30/11/1990 και που βασίζεται στα πιο κάτω νομικά

30

σημεία:

35

"1. Η ΕΕΥ ενήργησε αντίθετα και αντιφατικά μ' ότι η ίδια είχε αναγνωρίσει υπέρ των αιτητριών προγενέστερα με σειρά αποφάσεών της, όσον αφορά την προϋπηρεσία τους.

40

2. Η ΕΕΥ αγνόησε ειδική πρόνοια της νέας ΚΔΠ 143/90, την οποία επικαλέστηκε και εφάρμοσε παράνομα.

3. Η απόφαση πάσχει από πλάνη και/ή είναι αποτέλεσμα υπέρβασης ή κατάχρησης εξουσίας και παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

4. Η απόφαση στερείται δέουσας έρευνας και/ή αιτιολογίας.
5. Η απόφαση παραβιάζει κτηθέντα δικαιώματα των αιτητριών."

5

Η διαφορά στην παρούσα υπόθεση εντοπίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή, ερμηνεύοντας κατά τρόπο που η ίδια θεώρησε ορθό, τις πρόνοιες των Κανονισμών του 1990 (ΚΔΠ 143/90), που ήταν ήδη σε ισχύ όταν προσφέρθηκε ο νέος διορισμός στις Αιτήτριες, έκρινε ότι, για τους σκοπούς καθορισμού της μισθοδοσίας τους, έπρεπε να αγνοήσει την προϋπηρεσία τους στους Παιδοκομικούς Σταθμούς, την οποία είχε ήδη αναγνωρίσει, καθώς και τις αντίστοιχες προσαυξήσεις που είχε παραχωρήσει στις Αιτήτριες κατά τον εκάστοτε προσδιορισμό της μισθοδοσίας τους στους προηγούμενους διαδοχικούς διορισμούς τους, πάνω σε έκτακτη επίσης βάση.

10
15
20

Το βασικό επιχείρημα του ευπαίδευτου δικηγόρου των Αιτητριών είναι ότι η Επιτροπή ενήργησε επί του προκειμένου κάτω από το βάρος πλάνης, αναφορικά με το ισχύον δίκαιο και την εφαρμογή του, ότι παρερμήνευσε τις πρόνοιες τις ΚΔΠ 143/90 και ιδιαίτερα την πρόνοια του Κανονισμού 13 που, κατά την εισήγησή του, ορθά ερμηνευόμενη, επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να συνεχίζει να συνυπολογίζει την επίδικη προϋπηρεσία των Αιτητριών και μετά τις 15/6/1990 που οι πρόνοιες της ΚΔΠ 143/90 τέθηκαν σε ισχύ. Θα πρέπει επί του προκειμένου να προσθέσω ότι είναι κοινώς αποδεκτό ότι η επίδικη προϋπηρεσία των Αιτητριών σε Παιδοκομικούς σταθμούς δε συνιστά αναγνωρισμένη εκπαιδευτική υπηρεσία ή προϋπηρεσία για σκοπούς διορισμού, προαγωγής ή προσαυξήσεων κάτω από την ΚΔΠ 143/90.

25

30

35

Η ευπαίδευτη δικηγόρος της Επιτροπής εισηγείται αντίθετη ερμηνεία του Κανονισμού 13 από εκείνη που εισηγείται ο κ.Αγγελίδης, ιδιαίτερα ενόψει του Κανονισμού 12, σύμφωνα με τον οποίο καταργούνται από 15/6/1990 όλες οι διοικητικές πράξεις που συγκρούονται με τις διατάξεις της ΚΔΠ 143/90, περιλαμβανομένων, κατά την εισήγηση της δ. Παπαέτη, και των διοικητικών

40

πράξεων με τις οποίες είχε αναγνωριστεί στο παρελθόν η επίδικη προϋπηρεσία των Αιτητριών.

5 Οι Κανονισμοί 12 και 13 της ΚΔΠ 143/90 έχουν ως εξής:

10 "12. Οι διατάξεις οποιωνδήποτε Κανονισμών ή οποιεσδήποτε διοικητικές πράξεις ή διοικητικές οδηγίες ή οποιαδήποτε υφιστάμενη τακτική που συγκρούεται με τις διατάξεις των Κανονισμών αυτών παύει να ισχύει από την ημερομηνία που αρχίζει η ισχύς των Κανονισμών αυτών.

15 13. Οι διατάξεις των Κανονισμών αυτών δεν επηρεάζουν το κύρος οποιασδήποτε απόφασης ή πράξης η οποία εκδόθηκε ή έγινε πριν από την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών αυτών και σύμφωνα με την οποία αναγνωρίστηκε οποιαδήποτε υπηρεσία εκπαιδευτικού λειτουργού ως υπηρεσία για σκοπούς
20 προσαυξήσεων ή προαγωγής."

Αφού άκουσα τα επιχειρήματα των ευπαιδύτων δικηγόρων των διαδίκων κατάληξα στο συμπέρασμα ότι
25 οι πρόνοιες των Κανονισμών 12 και 13 μπορούν εύλογα να ερμηνευτούν κατά τρόπο που να μην συγκρούονται μεταξύ τους. Οι κανονισμοί, οι διοικητικές οδηγίες και η υφιστάμενη τακτική που αναφέρονται στον Κανονισμό 12 είχαν γενική εφαρμογή και μαζί καθόριζαν το πλαίσιο του τότε ισχύοντος δικαίου αναφορικά με θέματα όπως είναι
30 η προϋπηρεσία και οι προσαυξήσεις των εκπαιδευτικών λειτουργών. Σκοπός του Κανονισμού 12 ήταν να θέσει τέρμα εις την μέχρι τότε προσέγγιση των θεμάτων αυτών και να καθορίσει μελλοντικά νέα προσέγγιση σύμφωνη με τις πρόνοιες των Κανονισμών του 1990. Η φράση
35 "διοικητικές πράξεις", μέσα στο κείμενο του Κανονισμού 12, θα πρέπει να ερμηνευτεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και η ερμηνεία της να περιοριστεί σε πράξεις άλλες από τις ατομικές διοικητικές πράξεις που είχαν ήδη αποφασιστεί και καθορίσει δικαιώματα προς όφελος των
40 ευπαιδευτικών λειτουργών που αφορούσαν και των οποίων η ισχύς ρητά διαφυλάσσεται με τον Κανονισμό 13 που ακολουθεί αμέσως μετά τον Κανονισμό 12. Η διασφάλιση του κύρους και, επομένως, της ισχύος των

αποφάσεων ή των πράξεων που εκδόθηκαν ή έγιναν πριν την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών του 1990, που επήλθε με την πρόνοια του Κανονισμού 13, αφορά το μέλλον, ώστε όσοι απέκτησαν μέσω αυτών δικαιώματα, να εξακολουθήσουν να τα απολαμβάνουν και μετά την έναρξη της ισχύος των νέων Κανονισμών. Διαφωνώ με την εισήγηση της ευπαιδευτής δικηγόρου της Επιτροπής ότι μοναδικός σκοπός της επιφύλαξης που περιέχεται στον Κανονισμό 12 είναι η αποφυγή της υποχρέωσης, που άλλως πως θα είχαν οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί κάτω από τον Κανονισμό 12, να επιστρέψουν στη Δημοκρατία τα ποσά των προσαυξήσεων που είχαν λάβει στο παρελθόν ως αποτέλεσμα διοικητικών αποφάσεων με τις οποίες τους είχε αναγνωριστεί εκπαιδευτική προϋπηρεσία, η οποία δεν αναγνωρίζεται πλέον για σκοπούς προσαυξήσεων κάτω από τους νέους Κανονισμούς του 1990.

Δεν έχω αμφιβολία ότι τα οποιαδήποτε δικαιώματα των Αιτητριών, αναφορικά με προσαυξήσεις στον μισθό τους λόγω της προϋπηρεσίας τους στους Παιδοκομικούς σταθμούς, η οποία τους έχει αναγνωριστεί πριν την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών του 1990, καλύπτονται από την επιφύλαξη του Κανονισμού 13 και διασφαλίζονται για το μέλλον. Οι διατάξεις των Κανονισμών του 1990 δεν επηρεάζουν τα ήδη κερτημένα δικαιώματα των Αιτητριών επί του προκειμένου.

Η Επιτροπή έχει παρερμηνεύσει τις πρόνοιες των Κανονισμών του 1990 και, κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, έχει ενεργήσει κάτω από πλάνη αναφορικά με το δίκαιο που όφειλε να εφαρμόσει κατά τον καθορισμό των δικαιωμάτων των Αιτητριών.

Η επίδικη απόφαση πάσχει ως εκ του λόγου αυτού και θα πρέπει να ακυρωθεί. Πλάνη ως προς το Νόμο οδηγεί πάντοτε σε ακύρωση: *Liveri v Republic* (1981) 3 C.L.R. 398.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Η Δημοκρατία να πληρώσει £100 έναντι των εξόδων των Αιτητριών.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £100 έξοδα.